

SÁNCHEZ MUÑOZ, David (ed.). *La Residencia de Estudiantes y la Ciudad Universitaria de Valencia: el Colegio Mayor Luis Vives*. Pròleg Daniel BENITO GOERLICH. Valencia: Institució Alfons el Magnànim, 2016. Arxius i documents, 64. 166 pàgs. i ils b/n [17 x 24].

Monografia que conté cinc treballs i un annex en el qual consta el projecte original de la Residència d'Estudiants comentada. Es destaca la importància de l'edifici en la història arquitectònica de València, que en l'actualitat rep el nom Colegio Mayor Universitario Luis Vives, situat al número 23 de l'avinguda Blasco Ibáñez i considerat un dels millors edificis moderns de la ciutat. De fet, la universitat ha decidit tenir cura de la seva preservació i conservació.

El llibre comença amb un estudi de caràcter general redactat per Jorge CORREA sobre els col·legis universitaris. En un principi era un lloc per acollir els estudiants pobres, si bé no tots tingueren aquesta finalitat. A la Corona d'Aragó a la baixa edat mitjana es van generalitzar les universitats municipals; la primera va ser a Lleida, plantejada seguint el model de Bolonya. Per tant els primers col·legis universitaris a Europa es realitzaren el s. XIII i adoptaren el model d'organització de les ordres mendicants, ja que anteriorment els estudiants s'allotjaven a les institucions religioses. Aquests tenien importants biblioteques. Si bé en un primer moment estaven pensats per uns cinquanta residents, a l'edat moderna van augmentar la seva capacitat. Els col·legis de Salamanca i Alcalá també s'inspiraven en el de Bolonya. Aquests col·legis varen adquirir una gran importància per poder assolir càrrecs o nomenaments a les audiències i *chancillerías*, ja que les relacions que proporcionava la universitat es feien per mitjà dels col·legis. Només a l'etapa de la Il·lustració es van voler modernitzar per acabar amb la influència dels jesuïtes. Sintetitza les diverses etapes i també esmenta la creació de la Residencia de Estudiantes de Madrid a principis del s. XX.

A continuació David SÁNCHEZ MUÑOZ tracta sobre la Ciutat Universitària de València durant l'etapa 1908 a 1969. Compara la situació a Madrid i València i observa la importància que va tenir la creació urbanística d'unes instal·lacions vinculades al coneixement i la compra per part de la Diputació i de l'Ajuntament de València d'uns solars. El concurs de projectes va ser convocat el 1906; en principi per a les Facultats de Medicina i Ciències, el projecte de José Luis Oriol s'inicià el 1908. L'autor exposa el procés de creació. Després David SÁNCHEZ MUÑOZ se centra en el Colegio Mayor Luis Vives (1935-2012) i porta a terme una descripció i valoració de l'edifici. Sembla que es va inaugurar el 1954, i va haver d'esperar un moment favorable a partir de la postguerra per poder ser finalitzat. En l'actualitat es valora la seva rellevància arquitectònica, ja que des del 2009 és al registre DOCOMOMO. Andrea LUQUIN CALVO explica la seva importància cultural i esmenta les activitats que va portar a terme. Si bé els primers anys la seva activitat consistia en exercicis espirituals, conferències i cursos, a partir dels anys seixanta i per mitjà de Joan Fuster i Manuel

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI-Universitat de Barcelona (febrer 2018)

Sanchis Guarner augmentà el seu ressò, participant en activitats com el Primer congreso de historia del País Valenciano (1971) i es van acollir conferències diverses, Va tenir un auditori i una revista. També David SÁNCHEZ MUÑOZ tracta sobre les notícies que van sortir publicades a la premsa sobre la Ciutat Universitària des de 1907 a 1973, les quals ens permeten observar la projecció i les activitats desenvolupades pels diversos centres i facultats. Transcriu comentaris de premsa, per mitjà dels que el lector pot fer una valoració personal.

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Monografía que contiene cinco trabajos y un anexo en el cual consta el proyecto original de la Residencia de Estudiantes comentada. Se destaca la importancia del edificio en la historia arquitectónica de Valencia, que en la actualidad recibe el nombre Colegio Mayor Universitario Luis Vives, situado en el número 23 de la avenida Blasco Ibáñez y considerado uno de los mejores edificios modernos de la Ciudad. De hecho, la universidad ha decidido preservarlo y conservarlo.

El libro se inicia con un estudio de carácter general redactado por Jorge CORREA sobre los colegios universitarios. En un principio era un lugar para acoger a los estudiantes pobres, si bien no todos tuvieron esta finalidad. En la Corona de Aragón en la baja edad media se generalizaron las universidades municipales; la primera fue en Lérida, planteada siguiendo el modelo de Bolonia. Por lo tanto los primeros colegios universitarios en Europa se realizaron en el s. XIII y adoptaron el modelo de organización de las órdenes mendicantes, ya que anteriormente los estudiantes se alojaban en las instituciones religiosas. Estas tenían importantes bibliotecas. Si bien en un primer momento estaban pensados para unos cincuenta residentes, en la edad moderna aumentaron su capacidad. Los colegios de Salamanca y Alcalá también se inspiraban en Bolonia. Estos colegios adquirieron una gran importancia para poder alcanzar cargos o nombramientos en las audiencias y chancillerías, ya que las relaciones que proporcionaba la universidad se hacían a través de los colegios. Sólo en la etapa de la Ilustración se quiso modernizar para acabar con la influencia de los jesuitas. Sintetiza las diversas etapas y también menciona la creación de la Residencia de Estudiantes de Madrid a principios del s. XX.

A continuació David SÁNCHEZ MUÑOZ tracta sobre la Ciutat Universitària de Valencia durant la etapa 1908 a 1969. Compara la situació en Madrid i Valencia i observa la importància que va tenir la creació urbanística de instal·lacions vinculades

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI-Universitat de Barcelona (febrer 2018)

al conocimiento y a la compra por parte de la Diputación y del Ayuntamiento de Valencia de unos solares. El concurso de proyectos fue convocado el 1906; en principio por las Facultades de Medicina y Ciencias, el proyecto de José Luis Oriol se inició en 1908. El autor expone el proceso de creación. Después David SÁNCHEZ MUÑOZ se centra en el Colegio Mayor Luis Vives (1935-2012) y lleva a cabo una descripción y valoración del edificio. Al parecer se inauguró en 1954, y hubo que esperar un momento favorable a partir de la postguerra para poder ser finalizado. En la actualidad se valora su relevancia arquitectónica, ya que desde el 2009 se encuentra en el registro DOCOMOMO. Andrea LUQUIN CALVO explica su importancia cultural y menciona las actividades que llevó a cabo. Si bien los primeros años su actividad consistía en ejercicios espirituales, conferencias y cursos, a partir de los años sesenta y a través de Joan Fuster i Manuel Sanchis Guarnier aumentó su proyección, participando en actividades como el Primer congreso de historia del País Valenciano (1971) y se acogieron conferencias diversas. Tuvo un auditorio y una revista. También David SÁNCHEZ MUÑOZ trata sobre las noticias que se publicaron en la prensa sobre la Ciudad Universitaria desde 1907 hasta 1973, las cuales nos permiten observar la proyección y las actividades desarrolladas por los diversos centros y facultades. Transcribe comentarios de prensa, mediante los cuales el lector puede realizar una valoración personal.

IHE
(Secretaria de la revista)